



ПРОФЕСОР ЮРІЙ ЛЬВОВИЧ КУРАКО



17 грудня 2006 р. на 83 році життя помер відомий невролог, учений і педагог, заслужений працівник вищої школи України, лауреат Державної премії України, академік Академії наук технологічної кібернетики України, Міжнародної академії наук технологій та інжинірингу, Академії наук вищої школи України, Академії наук національного прогресу України, Нью-Йоркської академії наук, Російської академії природничих наук, доктор медичних наук, професор Юрій Львович Курако.

Юрій Львович народився 30 серпня 1924 р. в Дніпропетровську в сім'ї видатного вітчизняного металурга Льва Хрисанфовича Курако (1873–1940) і Єлизавети Іллівни Курако (1888–1960). У школі вчився відмінно, особливо любив історію, літературу, географію, індивідуально займався музикою і вивчав німецьку мову.

Після закінчення середньої школи був призваний до лав Червоної Армії, пройшов важкий бойовий шлях: Калінінський фронт, потім — Перший Прибалтійський, далі — Перший Український. Брав участь у взятті Берліна і звільненні Праги. Після закінчення війни

продовжив службу в Центральній групі військ (Відень, Будапешт), потім у Північно-Кавказькому військовому окрузі. Нагороджений 19 орденами і медалями СРСР і України. Демобілізувався для закінчення навчання в Дніпропетровському державному медичному інституті, який із відзнакою закінчив у 1951 р. Під час навчання в інституті був сталінським стипендіатом. Головою Державної екзаменаційної комісії, відомим неврологом, професором М. П. Соколовським був запрошений у клінічну ординатуру до академіка Г. І. Маркелова. З того часу він понад півстоліття працював у Одеському державному медичному університеті. З 1972 по 2002 рр. Юрій Львович Курако керував кафедрою нервових хвороб ОДМУ. Він автор більше 600 друкованих наукових праць, 27 монографій, 22 винаходів, нагороджений 6 медалями ВДНГ СРСР і України. Під його керівництвом підготовлені 41 кандидатська і 11 докторських дисертацій.

Один з основних напрямків наукових досліджень Юрія Львовича — цереброваскулярна патологія. Він першим

обгрунтував концепцію санаторно-курортного лікування після інсульту, запропонував етапне комплексне лікування хворих на дитячий церебральний параліч, описав токсоплазмозну епілепсію. Впродовж усієї своєї лікарської та наукової діяльності Ю. Л. Курако вивчав проблеми черепно-мозкової травми, багато уваги приділяв фізіології та патології адаптації людини до умов Світового океану, сформулював концепцію нейровегетативної адаптації як комплексного полімодального процесу з паритетною участю соматичної та вегетативної систем, а також психічної сфери. Понад сто наукових праць професора Ю. Л. Курако присвячені вивченню фізіології, патології, лікуванню і профілактиці надсегментарних і периферичних вегетативних розладів. В останні роки життя ним були проведені дослідження з вивчення патогенезу, діагностики, лікування та профілактики різних видів тремтливих гіперкінезів. Під керівництвом Юрія Львовича в лікувальну практику при захворюваннях нервової системи широко впроваджені методи тканинної й апаратної терапії, вперше в



Україні при дослідженні неврологічної патології використані в діагностичній практиці метод дистантного теплобачення і модифікація ехоенцефалографії з вертикальним зондуванням шлуночкової системи.

Юрій Львович упродовж багатьох років був членом редакційних рад «Одеського медичного журналу» та журналів «Неврология и психиатрия им. С. С. Корсакова», «Врачебное дело», «Український медичний часопис», редакційних колегій «Українського вісника психоневрології», «Українського гомеопатического ежегодника».

Ю. Л. Курако був чудовим педагогом, його блискучі лекції пам'ятають багато поколінь випускників. Він автор багатьох підручників, посібників і монографій. За його редакцією вийшов друком навчально-методичний комплекс, який, крім видань державною мовою, містить 5 підручників і посібників англійською і французькою мовами, що є важливою підмогою для навчання російськомовних, а також англо- і франкомовних студентів і лікарів-фахівців. У системі післядипломного навчання Ю. Л. Курако підготував більше 175 інтернів-невропатологів і 100 фахівців із суміжних спеціальностей, 5 магістрів, 17 клінічних ординаторів.

Наукову і педагогічну діяльність учений поєднував із великою науково-організаторською роботою, понад 30 років керував неврологічною службою Одеської області й Одеським обласним науково-практичним товариством неврологів. Професор Ю. Л. Курако багато років був членом Президії правління Всесоюзного й Українського товариств невропатологів, психіатрів і наркологів. Він був доповідачем і членом організаційних комітетів міжнародних, всесоюзних і республіканських форумів із неврології, нейрохірургії та психіатрії; членом Європейської федерації неврологічних товариств, Міжнародної асоціації «Лазер і здоров'я»; активно співробітничав із неврологами Болгарії, Польщі, Австрії, Молдови, Придністров'я і країн СНД. Багато років Юрій Львович був головою республіканської проблемної комісії «Фізіологія і патологія адаптації людини до умов Світового океану»; з травня 1998 р. — радником Національної комісії радіаційного захисту населення України; з березня 1999 р. — членом Президії правління Національної асоціації голів Рад старійшин провідних вузів України. Професор Ю. Л. Курако чотири рази отримав вищу неврологічну нагороду України —

став лауреатом премії ім. Б. М. Маньковського; нагороджений дипломом лауреата і нагородою АНВШУ ім. Ярослава Мудрого, почесним знаком Президії РАЕН — «Розум, доблесть, честь».

Юрій Львович був дуже емоційною людиною, мав завжди багато планів та ідей. Книга стала його постійним супутником, величезна бібліотека безперервно поповнювалася новітніми виданнями. При щонайменшій нагоді Юрій Львович знайомив студентів, молодих лікарів із цікавими людьми, письменниками, художниками, скульпторами, артистами, істориками; сам проводив екскурсії в Будинку вчених, де проходять засідання неврологічного товариства й інші заходи.

Одеські медики, неврологи, учні, послідовники, вчені й фахівці, яким пощастило спілкуватись і працювати з Юрієм Львовичем Курако, глибоко сумують із приводу його передчасної смерті. Пам'ять про цю чудову людину, справжнього інтелегента, енциклопедиста, лікаря, вченого і педагога назавжди залишиться в наших серцях.

***Редакційна рада
і редколегія «Одеського
медичного журналу»,
друзі, колеги, учні***

